

1914-02-14

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 4 1 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9548>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική: EN ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ Σελ. 10 Έτη 5 Εξέμη 3 Εξάμητος Τμή έκαστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΤΟΣ Η'

ΑΡΙΘ. 412

EN ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου), τῆ 14ῃ Φεβρουαρίου 1914.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΦΡΑΪΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Άγορά Κύκκου Άριθ. 26.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εισοδημασίαι και διατριβαί εφάπαξ τῆν γραμμῆν Γρ. 9. Διά συνεχέας δημοσιεύσεις ιδιαίτεροι συμφωνία. Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύονται ἤ μὴ δὲν ἀποστέλλονται.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπαντήσῃ εἰς τὴν διακρίνωσιν τῶν Μ. Δυνάμεων ἀπεδέξατο τὴν κοινὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, καθ' ἣν πᾶσαι αἱ κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων νῆσοι, πλὴν τῆς Ἰμβροῦ καὶ τῆς Τενέδου, καὶ τῶν στομιῶν αὐτῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς νηϊδὸς Καστελλορζίζου ἐγγύτατα πρὸς τὴν μικρασιατικὴν ἀκτὴν κειμένης, αἰνεῖται ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐν Ἡπειρῷ ὑπὲρ τὰς 250,000 Ἑλλήνων ἡπειρωτῶν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κορυθαίας καὶ τοῦ ἀλβανικοῦ μᾶλλον Ἀργυροκάστρου παραδίδονται εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἀνέλαβε δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μὴ ἐνταφρῶν τὴν ἔθελον ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡπειρωτικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὴν ἀδίστακτον ταύτην ἀποδοχὴν ἐδήλωσεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Βενιζέλου εἰς πᾶσι τὰ ἀνακτοβόλια τῶν Μ. Δυνάμεων, ὅπου ἐτυχεν οὗτος τιμῶν ἐξαιρετικῶν, ὡσεὶ ἦτο Πρωθυπουργὸς μεγάλης Δυνάμεως. Ἐάν ἐπέτυχε μεταρρυθμίσειν τινὰ τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν μεθορίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ σχολικῶν προνομίων ὑπὲρ τοῦ ἀποσωματωμένου εἰς τὴν Ἀλβανίαν Ἑλληνικοῦ ἡπειρωτικοῦ πληθυσμοῦ, θὰ γνωσθῆ μετ' οὐ πολὺ.

Ἡ δημογραφία τῆς Ἀλβανίας εἶνε βεβαίως ἐξάμβλωμα πολιτικῶν καὶ οἰκονομ. συμφερότων Ἀδσρίας καὶ Ἰταλίας, καὶ ἐπειδὴ ἐγένετο διὰ θύλας σημαντικοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, προϋξήθησεν ἀλλοτρίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐντούτοις ψυχραίμως ἀποβλέποντες εἰς τὸ διπλωματικὸν τοῦτο πλᾶσμα θὰ παρηγορηθῶμεν, διότι ἡ Ἀλβανία προωρλοθῆ ὡς ἀντίρροπος δύναμις κατὰ τοῦ Σλαβισμοῦ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, καὶ ὡς τοιαύτη πάντως ἐν προσεχῆ μέλλοντι θὰ εὐρεθῆ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀντισλαβικῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀλβανία, θὰ ἀναδειχθῆ χροσίμος καὶ πιστὴ τῆς Ἑλλάδος φίλη μετ' οὐ πολὺ. Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν δημογραφίαν τῆς Ἀλβανίας καὶ τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Σερβίας ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης ὀφείλονται ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συμμαχία, δι' ἧς συνετέθη ἡ ἀπλητοσ καὶ ἡστροκτικὴ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπληρώθη μὲν δόξης πολεμικῆς, ἐξέτεινε δὲ τὰ ὄρια αὐτῆς μέχρι τοῦ Νέστου, καὶ δύναται ἐγγύτερον νὰ κατοικήσῃ τὴν Πόλιν τὸν ἀλβανικὸν καὶ ἀκουμῆτων ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν οὐνεῖρων.

Πρὸς τὸ μέρος ἄρα τῆς Ἀλβανίας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ Πανελλήνιοι ἄς

ἀποβλέπωμεν μετὰ χρησίων πάντοτε ἐλπίδων, πιστεύοντες διὰ τὴν ταύτην ἢ Θεῖα Πρόνοια ἅπασι εἶναι κατέδειξεν ὅτι γινώσκει αὐτὴν τὰ χρησιμολογῆ καταλλήλως καὶ τὰ μᾶλλον ἀντίθετα πράγματα πρὸς εὐδῶσιν τῶν ἀνεξερωνήτων βουλῶν αὐτῆς, αἰνεῖται πάντοτε εἶνε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὡς πρὸς τὰς ἀνακτηθείσας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νῆσους, οἱ ἀγροτικοὶ ἐν Κοωντανινοῦπὸλε Νεότουρκοι οὐδὲν παράδοξον εἶναι ἐπιμένονσι διεκδικούντες δικαιώματα κυριαρχικὰ ἐπὶ τοῦτων καὶ ἀπειλοῦντες πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε οἱ αὐτοὶ οἰνετες τῷ 1909 ἠεροῦντο τὸ ἀναγνωρίσασαι τὴν κυριαρχίαν τῆς Γαλλίας ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ ἐν Τυνιδί, καὶ ἠπειλοῦν νὰ ἄρῳσι τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐν Ἀλγυρίᾳ, περιήγαγον δὲ πρᾶγματι τὴν Τουρκίαν ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκειται αὐτὴ σήμερον. Ἡ Ἑλλάς ἐφεξῆς γινώσκει καὶ δύναται νὰ κατέχῃ ἀσφαλῶς τὰ ἀνακτηθέντα διὰ διττοῦ ἐνδόξου πολέμου, ὅστε νὰ μὴ ἀνησυχῆ καὶ νὰ μὴ ταράττηται ὑπὸ τῶν ταρταρικών ἀπειλῶν τῶν δογματικῶν τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος.

Ἐπιλείπεται ἤδη ἡ τύχη τῶν Δωδεκανήσων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου. Ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία ἐδικαιοῦτο νὰ ὑπερηφανεύηται οὐχὶ διὰ τὰς Ἰταλικὰς πολεμικὰς δάφνας, ἀλλὰ διότι ἐν μέγα καὶ παλαίφατον τμήμα τῆς Ἀφρικῆς ἀνελάβε νὰ υπαγάγῃ ὑπὸ τὸ εὐεργητικὸν κράτος τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀποσπῶσα τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀδιορθώτου Τουρκίας καὶ δι' οὗ Ἰταλικὸς στόλος ἀλλεπαλλήλως κατελάμβανε τὰς Ἑλληνικῆς νῆσους τοῦ Αἰγαίου οἱ Πανελλήνιοι ἐχαριεῖζον τὴν Ἰταλικὴν κατοχὴν ὡς ἀγγελο ἀπολυτρώσεως καὶ ἐλευθερίας τῶν νησιωτικῶν πληθυσμῶν, οἵνετες τὰ Ἰταλικά ἀνήματα ὑπεδέχοντο ὡς σωτηρίας καὶ ἐλευθερωτικῆς.

Ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία, εἰς ἀμνηστὴν περιελθούσα ὑπὸ τῶν πολεμικῶν ἀνχημάτων ἐν Τριπολίτι καὶ Κυρηναίᾳ, ἔσπευσε νὰ ἐπωφεληθῆ τὴν ἐκρηξίν τοῦ συμμαχικοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου καὶ νὰ ἀποσπᾷ παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν ἐν Ὀδοῦ Ἰταλοτουρκικὴν συνθήκην, δι' ἧς παρεχωρεῖτο εἰς αὐτὴν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰταλικῶ ὑπονεγελου ἐπικληθείσα Λιβύη, ὑπεχρεοῦτο δὲ αὐτὴ νὰ ἀποδῶσῃ τὰς καταληφθείσας ἐν τῷ Αἰγαίῳ Δωδεκανήσους εἰς τὴν Τουρκίαν, διε καὶ ὁ τελευταῖος Τούρκος στρατιώτης θὰ ἀπήρχεται ἐκ Λιβύης.

Ὁ συμμαχικὸς ὁμοσ πόλεμος ἀπέβη παρὰ τὰς ὑποθέσεις καὶ προβλέψεις τῆς Ἰταλικῆς διπλω-

ματίας ἡ Τουρκία συνετέθη, σθεῖσα μόνον καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν συγκροουμένων συμφερότων τῶν Ἑυρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνεδείχθη δύναμις κραταιά, ἧτις εἶδε ἐφεξῆς τὸ ὑπολογίζηται πολὺ ἐν Ἀνατολῇ καὶ εἰς τοὺς συνδυασμοὺς εἰ τῶν Μ. Δυνάμεων.

Τοῦτο ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία εἶδε μετὰ φθόνου καὶ τινος φθόρου, καὶ συνέλαβε τὴν ἐσπευσμένην ἀπόφασιν ὅπως ζημιώσῃ τὴν Ἑλλάδα ὀπωσθήποτε, ἐπ' ὀφελείᾳ οὐ μόνον τῆς Βουλγαρίας ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνέδριον περὶ τῆς εἰρήνης, ἡ Ἰταλικὴ μετὰ τῆς Ἀδσριατικῆς καὶ τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας ἐνήργουν ὅπως ἡ Καβάλλα μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν χώρας ἐπιδικασθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἤδη τὰς Δωδεκανήσους, μὴ δύνασθῃ νὰ κρατήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς, προτιμᾷ δὲ ἀποδώσῃ ταύτας εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ οὕτως ἡ Ἰταλία, ἠἀπελευθερωθείσα διὰ ξένων δπλων καὶ διὰ ξένου αἵματος ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων, αὐτὴ θέλει νὰ ἐπαναγάγῃ τὰς Ἑλληνικὰς Δωδεκανήσους ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν. Ἡ πολιτεία τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν τῆς κατοχῆς τῶν Δωδεκανήσων ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας κατοίκους αὐτῶν κατήσχυεν τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ ἀνέμνησεν εἰς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς τὰ Σταυροφορικὰ ἐκείνα στίφη, ὧν αἱ ἀτιμίαι καὶ αἱ ὀμότητες κατὰ Χριστιανῶν καὶ Μωαμεθανῶν κατέλιπον ἀνεξέλεπτον καὶ φοικαλέαν ἀνάμνησιν, διακινσθεῖσαν δι' ἰσχυρῶν μεσοφωρικῶν ποῦ μὲν σαρκαστικῶν ποῦ δὲ καταρωμένων τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία ἐντούτοις ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ ὑπαχρεωθῆ νὰ καταλλῆ τὰς Δωδεκανήσους, διότι ἡ κραταιὰ ποτιομένησά Μ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν ἀχάριστον Ἰταλίαν νὰ κατέχῃ καὶ ἐν ἑα μόνον ὄρμον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Αἱ Δωδεκανήσοι δύναται νὰ περιέλθωσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας, οὐδέποτε δὲ ἀποκλείωσιν αὐτὰς ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας. Εἰς τὰς Δωδεκανήσους ἐπιφύλασσει ἡ τύχη τῆς Κρήτης θὰ διέλθωσιν καὶ αὐτὰ τὴν μεταβατικὴν περιόδον τῆς αὐτονομίας, ἐν ἑν ἐνδὲ τῷ χρόνῳ οὐφθῶσιν εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκύλας τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν τύχην τῶν νήσων ταύτων δὲν φαίνεται ἄσχετος καὶ ἡ τύχη τῆς Κύπρου. Πολλὰ ἐργάζονται καὶ ἐθρολήθησαν δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ καὶ ἐξαικωλοῦντο ἰσχυρῶς καὶ θρολούμενα περὶ ἐπιχειρήσεως πάντοτε ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῆς πρωτοβουλία τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Δὲν ἰσχυρίζομεθα οὐτε ἀξιοῦ-

μεν διὰ κατέχομεν διπλωματικὰ μυστικά οὔτε διπλωματικὴν δευδερκίαν μαντεύουσας τὰ συμβησόμενα ἐν προσεχῆ ἢ ἀπωτέρω μέλλοντι ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν νῆσον. Ἐντούτοις, ὡς φαίνονται τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ αἱ βλέψεις τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, ἡ τύχη τῆς Κύπρου φαίνεται σχετιζομένη μᾶλλον πρὸς τὴν τύχην τῶν Δωδεκανήσων. Ἡ Κύπρος ἐξακολουθεῖ διὰ συνθήκης ἐγκλωπινομένη ὡς χώρα Ὀθωμανικῆ, ἧτις εἶποτε ἤθελεν ἀπαλλαγῆ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, κατὰ τὴν συνθήκην, πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἡδὲ ὑπάρχουσιν αἱ Δωδεκανήσοι, κατεχόμεναι ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἧτις δύναται τῆς συνθήκης τοῦ Ὀδοῦ ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ ταύτας εἰς τὴν Τουρκίαν. Αἱ Ἑυρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ὁμοσ, διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου δικαιούται νὰ ἀποφασίσωσιν ἀπὸ κοινῶν περὶ τῆς τύχης τῶν νήσων ταύτων, διότι εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐπέτερεται τὰς νῆσους ἡ Τουρκία.

Ἡ Ἀγγλία ἀξιοῦσα νὰ ἀπομακρύνῃ τῶν Δωδεκανήσων τὴν Ἰταλίαν, εἰ ἀξυατὸν ἀνεῦ τῆς βίας τῶν κραταιῶν σιόλων τῆς, δὲ συνάψῃ τὴν ὀθωμανικὴν Κῆρον μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν Δωδεκανήσων ἐν ἑα ἀποτελέσωσιν ὁμοῦ πᾶσαι μίαν νησιωτικὴν αὐτόνομον ἡγεμονίαν ὑπὸ τὴν ὀψηλὴν ἐπιχειρησὶαν τῆς Τουρκίας.

Ἐάν τὰ πράγματα χωρήσωσιν οὕτω, ἡ Κύπρος, καὶ νῦν κατὰ τύπος ὑπάρχουσα χώρα ὀθωμανικῆ, δὲν πιστεύομεν διὰ ἀπέκρουσιν τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Δωδεκανησιακῆς ἡγεμονίας, ἐάν ἢ ἄμεσοσ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις ἤθελε θεωρηθῆ ἐν γὰ τῷ παρόντι ὡς ἀνέφικτος.

Ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία προσπαθεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ πᾶν διᾶθμα τιτρωστικῶν τῆν μονογαμικὴν φιλοτιμίαν, διότι εἶνε τὸ μύριστον Μονοσυλμανικῶν κρατῶν καὶ ὀφείλει νὰ ὑπολογίζῃ τὰ ὑπεροδομήματα ἑκατομμύρια μονοσυλμανικῶν ἀμείως ἢ ἐμείως διατελούντων ὑπὸ τὸ Βρετανικὸν ὀκῆτηρον.

Ἡ ἄμεσοσ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάφροσις τῆς ἀγγλοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς Κύπρου θὰ ἦτο παραβίασις τῆς Κωνσταντικῆς συνθήκης τοῦ 1878 καὶ θὰ ἐξακρατηροῦτο ὡς ἀκρῶς ἀντιμονοσυλμανικῆς πράξις, διότι θὰ ἀποσπᾷ παρὰ τὰς Συνθήκας χώρα μονοσυλμανικῆς προσαρτιωμένη εἰς τὴν πολεμικότητα τῆς Τουρκίας Ἑλλάδος, κατὰ τὴν νεοτουρκικὴν μάλιστα ἀντιλήψιν.

Αἱ διαβιβάζομενα ἄρα πρωτοπαῖ δῶσις ἰσχυρίζομεν καραδοκούντες τοὺς κωροὺς δὲν εἶνε ἀφῆσται καὶ ἀδικαιολόγητοι, καὶ ἡ πολιτεία τῶν Κυπρίων πολιτευτῶν καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν αὐτῶν βεβαίως σκίσεων κληρονομήθη. Μετὰ τὴν διεκτίθησιν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ καὶ τοῦ ἄλλου

νησιωτικοῦ ζητήματος, τὸ τῶν Δωδεκανήσων θὰ προέλθῃ ἤδη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ λαν προσεχῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ διδῶμεν σαφέτερον καὶ τὴν τύχην τῆς ἡμετέρας νῆσου.

Ἡ ἐπιχειρημένη ἐναρξίς τῆς Νομοθετικῆς Συνόδου κατ' ἀνάγκην προκαλεῖ παρὰ παντὶ Κυπρίῳ τὸ ἐρώτημα: «Τίς δέον νὰ εἶνε ἡ πολιτεία τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐν τῷ Νομοθετικῷ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν;» Τὸ ἐρώτημα τοῦτο προπαντὸς θὰ ἐγεννήθῃ ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν κυρίως ὑπευθύνων, τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, καὶ ἐσομὲν βέβαιοι διὰ τὴν πολιτείαν τῶν θὰ ρυθμίωσι συμφωνῶσ πρὸς τὴν πορείαν τῶν ἀνατολικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερότων καὶ πρὸς τὰς ὀπαγορεύσεις ἐκείνων, οἵνετες καὶ ἀπὸ τῆς δράσεως καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν δύναται νὰ ἔχωσιν ἔγκυρον γνῶμην ἐπὶ πάντων τῶν σπουδαίων ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἄς μὴ ἀξιώμεν πάντες νὰ ἔχωμεν καὶ νὰ ἐπιβάλλωμεν γνῶμην διπλωματικὴν καὶ πολιτικὴν, ἐν ἑα παρὰ τῷ λαῷ ἐμβάλλωμεν ἐν οὕτω κρισίμῳ καίτοις τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν ὀσυστιανίαν, εἰ, τοῦς ἰδύνονας δὲ τὴν ἀπογοητεῖται καὶ τὴν σῆγχυσιν.

Ὁ, οὐδέποτε καὶ ἐν χωρῆσι πάντας ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ οὐδέμιν βλεπομένη σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν διαφορίαν—ὀφείλομεν νὰ παραμένωμεν ἀρρηκτικῶς ἠνωμένοι περὶ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ κραταιασίν τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ὀφείλομεν νὰ ὀμεν ἠνωμένοι εἰς μίαν ἀρρηκτικὴν φάλαγγα καὶ ἑτοιμοὶ ἐν πάσῃ συγκυρίᾳ πρὸς κοινὴν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐνέργειαν.

Ἐἶπον ἠθελεν ἐκδηλωθῆ καὶ ἀπλή ἐνδοξίαις ὀπωσθήποτε ἀντικειμένη πρὸς τὴν κεντρικὴν καὶ κυριεύουσιν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἐκεῖ πρέπει νὰ κατενεχθῆ θάρρ καὶ θαλάσσιον πλῆγμα.

Ἐν τῷ μεταξῦ ἄς ἐπιδιώκωμεν διὰ καλὸν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν παρὰ τῆς προσωρινῆς ξενοκρατίας ἐν Κύπρῳ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως τῆς Παιδείας, ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἀγροτ. συνεταιρικῶν τραπεζῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Γεωργίας, ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως καὶ θελιώσεως τῆς τε ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ ὑπὲρ παντὸς διὰ θὰ συνετελεῖ εἰς τὴν οἰκονομ. πρόοδον καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΥΠΟ FR. DUFOUR

Εἰς τὴν γὰρ κρίσιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἀφίεται ἡ ἐκτίμησις τῆς δημοσιεύσεως συνοπτικῆς καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβοῦς ἀφηγήσεως τῶν, κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον, ἡ μεταφρασμένη ἐκ τοῦ γαλλικοῦ φιλελληνικοῦ ἐν Ἡερλίτῳ περὶ τῆς «Craie».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνομεν περὶ τὸ ἀρχαῖον ἀπὸ τοῦ ἀνα γράφας φύλλου δημοσιεύσεως κατὰ μεταφράσειν ἡμετέραν τὰ κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἀρχημέν. ἀπὸ τοῦ προομίου συνειλημῶν ὑπὸ τοῦ κ. Dufour.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν αἰτιῶν τοῦ φοβεροῦ κατακλυσμοῦ, ὅστις ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος ἡλιατικὸν ἐπὶ Βιολογικὴν Χερσονήσον, ἀπέβη σαρμὸς τὸ νὰ ἀνατρέψωσιν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν συμβληθῶσων δυνάμεων, ἡ διπλωματικὴ αὐτὴ πράξις ἐμελλε νὰ εἶναι ἡ ὀριστικὴ λύσις τοῦ Ἀνατολ. Ζητήματος καὶ ἡ κατὰπαντος πάλαιος ἀποκρίσεως ἀπὸ πέντε αἰώνων. Ἀναγκαιὸς πρέπει νὰ ὀμολογήσωμεν σήμερον, διὰ μακρὰν τοῦ νὰ διακονήσῃ τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀδοῦ. ἀυτοκρατορίας, ἀξείωνοσα τὰ σπέρματα τῆς δημοσίας μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων τῆν συνθήκην δυνάμειον.

Τὸ ἄρθρ. 23 εἶπε κατὰ λέξιν ὡς ἑξῆς: «Ἡ Ὑ Πόλις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαρμόσῃ ἀκριβῶς ἐν Κρήτῃ τὸν Ὀργανικὸν χάρτην τοῦ 1868 ἐπιφέρουσα τροποποιήσεις, ὅσαι ἤθε-

λον κρηθῆ πρόφοροι. Παρόμοιοι δικαιονομικοὶ, προσαρμολόμενοι εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας, ἐκτός τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς ἐξαιρέσεις φέρων τὰς παραχωρηθείσας εἰς τὴν Κρήτην, θὰ εἰσάχθωσιν ὡσαύτως εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας, δι' ἃ δὲν ἐγένετο πρόνοια ὑπὸ τῆς παρούσης συνθήκης περὶ ἰδιαιτέρου ὀργανισμοῦ.

Ἡ Ὑ Πόλις θὰ ἀναδῶσ εἰς τοπικὰς ἐπιτροπείας, ἐν αἷς τὸ ἰθαγενῆς στοιχεῖον θὰ ἀντιπροσωπεύηται εἰσῶς, ἐν ἑπεξεργασθῶσι τὰς λεπτομερείας τῶν νέων τούτων κανονισμῶν ἐν ἐκαστῇ ἐπαρχίᾳ. Τὰ ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων τούτων προσερχόμενα σχέδια θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν παρὰ τῆς Ὑ Πόλης ἧτις, πρὶν ἢ ἀπολύσῃ τὰ διατάγματα, δι' ὧν θὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ ταῦτα, θὰ λάβῃ τὴν γνώμην τῆς Ἑυρωπ. Ἐπιτροπῆς τῆς διορισμένης διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμιλίαν.»

Ἡ συνθήκη, ἀνακριβείας ἀληθῶς διπλωματικῆς, ἀπέβη ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῶν πολλαπλῶν συγκρούσεων, αἰνετες ἠγέρθησαν ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς Βερολίνου. Ἄς παρατηρηθῶμεν χάρτην τινὰ γεωγραφικὸν, καὶ θὰ ὀσφωμεν ὅτε τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑυρωπ. Τουρκίας εἶνε ἡ Θράκη, ἡ Μικασία, ἡ Πυλαία Σερβίας καὶ ἡ Ἡπειρος ἐν ἐκαστῇ τούτων ἔσαν πολυπληθεῖς Ὀδοῦ. ὀψήσοι ἐθνικὰς προσεκκαλλημένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Παρὰ τοὺς πόθους τῶν Μ. Δυνάμεων, οἱ λαοὶ οὗτοι εἶχον νὰ πα-

ραπονώνται κατά το ελαττωματικό τρόπον καθ' ου εχε διανεμηθή εις αυτοὺς ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ διοικητικὸς ὄργανισμός.

Πλειστάκις ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐξήρθε τὸ ἀββατιανὸν διοικητικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς Βέρουα. Τουρκίας, πλειστάκις ἀνέγραψαν ἀδιορθοῦντες κατασχέσεις, καὶ ποτε, τὸ θέαμα τοῦτο ὑπέθεε τόσον θλιβερόν, ὥστε ὁ Γάλλος, ὁ ἀνέροχος πολιτικός τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐδίωκε νὰ περιλάβῃ τὰς μακεδονικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ φιλελευθέρου κόμματος.

Τριάντα ἐτη διέρρευσαν ἐν μέσῳ ἐναλλασσομένων ἀββατιανῶν καὶ ἐπαναστάσεων, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Κωνσταντινούπολις ἐξηγγέθη ἀναστασθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1908.

Ὅ, τι παρήρθε τὸ αἰφνίδιον τοῦτο κίνημα πολιτικῆς ἐπαναστάσεως, δὲν θὰ διαγραφόμεν ἐνθάδε, ἐνδιαφέρει ὁ μὴ μελετήσωμεν τὰς συνειρέας καὶ τὰ ἀπολόγητά του, καὶ θὰ εὐρωμεν πρᾶγματι τὰ σπέρματα τῶν ἀναστατώσεων ὅφ' ὧν ἡ Ἀνατολή ἐχειμάσθη ἀπὸ πέντε ἐτών.

Ἡ ἐπαναστάσις τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1908 παρουσιάζει τὸν μᾶλλον ἀνώμαλον χαρακτήρα, διὸ ἤμετα ὡς στρατιωτικὴν ἀναταραχὴν καὶ ἐκτελέσασαν ὡς ἐσθρὴ ἐθνικῆ. Εἰς χρόνον ὀλιγώτερον ἢ ὅσον τὰ ἀφῆγγθῶμεν, ὁ Νισῆ βῆσι καὶ ὁ Ἐμβρό βῆσι ἐσάρσαν τὴν ἀπὸ μακρῶν χρόνων ἀπολυταρχίαν, τὸ Χιμητικὸν καθιστῶς κατέρρευσαν ἀνεπίστροπται, καὶ ἡ ξουσία περιήλθεν ἐπισιοῦσας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κομιτάτου «Ἐνωσις καὶ Πρόδοσις».

Ἡ ἐπαναστάσις αὕτη ἐγένετο στρατιωτικῆ ἀμα καὶ ἐθνικῆ.

Στρατιωτικῆ ἐγένετο διὰ τῶν προδρόμων τῆς, διὰ τῆς ἀφῆτριάς τῆς, διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς, διὰ τῶν μέσων τῆς ἐνεργείας τῆς, διὰ τῶν συνεπειῶν τῆς. Ἀπὸ πολλοῦ τὸ βον στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ τῆς Μακεδονίας ἔζη ἐν κατωτάταις βαθείας δυσσερεσίαις, ἣν ἐπέτεινεν εἰς μᾶλλον ἢ παρὰ τὴν πολυαριθμῶν ξένων γερομένων ἀξιοματικῶν ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ, πολιτικῶν πρακτικῶν ὥσεων καὶ ἀστρονομικῶν οἰκονομ. συμβούλων γάλλων καὶ ἀγγλων, χωροφυλάκων Ἰταλῶν, κ.λ.π. Τῆ 14) 27 Φεβρουαρίου 1908 ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως Γ' Ἀλφρεδῆ ἀνεκρίθη τὸ πῦρ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ συνάντησις ἐν Ρεβίλλ (Ἐδουάρδου Ζ' καὶ Νικολάου Β') ἐσήμανε τὴν ἐναεῖν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κομιτάτου. Τῆ 8 παύριον ἡ Θεσσαλονικὴ ἦτο ἐν ἀναβρασμῷ, καὶ ὁ Ἀβδὸλ Χαμίτ ὑπέχρεώθη νὰ παραχωρήσῃ τὸ σύνταγμα.

Ὁπωσδήποτε, ἀν τὸ στρατιωτικὸν στοιχεῖον ἐγένετο ὁ κύριος παράγων τῶν σημαντικῶν τούτου συμβεβηκότων, εἴνε ὅχι ἥπτον βίβαναι διὰ τοῦτο ὁ πῆρθε ἄπὸ παντός ἰθνηκόρον. Ὁ νεοδιοικητικὸς φιλελευθερισμὸς χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1830 εὐνοῦσθεις ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, διηκομένην διὰ τῶν Χατὶ οριερί τοῦ Γκιουλ Χαῆ, διὰ τοῦ Χατὶ Χουμαγιούν τῆ 6)18 Φεβρ. 1856, διὰ τῆς ἑπιμόνου δημοκρατίας τοῦ Μιδάτ Πασα, τοῦ παρὸς τοῦ συντάγματος τοῦ 1876. Ἡ οὐσιματικὴ ἀντιπολιτικὴ τῆς Κόμητος Ἰγνάτιου, Πρόδρομος τῆς Ρωσσίας, ἐν Κωνσταντινούπολι, ἀντέστην ἀπύστωσις εἰς τὰς βλέψεις τοῦ Μιδάτ Πασα καὶ δὲν ἀποκλίθη ἀπὸ τῆς τοῦ διοικητικῶν ἀπορρομῆς, εἰς ἣν ἐπὶ αὐτοῦ ἐκλύθησαν ὁ θάνατος (14)26 Ἀπριλ. 1883).

Μέχρι τοῦ 1908, τὰ συμβεβηκότα ἀφῆκαν ἐν ἀναποφασιστῷ τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ οἰκονομ. μέλλον τῆς Ἀνατολῆς τῷ 1891 ἰδρῆτο ἐν Γενεύῃ τὸ Οὐσμ. Κομιτάτου «Ἐνωσις καὶ Πρόδοσις», ἀπὸ μετεφῆρθη εἰς Παρισίους, καὶ ἐν τῷ τῷ 1906 ἐξέλειν τὴν Θεσσαλονικὴν ὡς κέντρον τῆς ἀκίνας ἐνεργείας τοῦ Ἐκείθεν ἀποκλήθῃ τῷ 1908 ἡ διαταγὴ ἣτις ἀναστάσεων διήν τὴν Τουρκίαν παρέχουσα εἰς αὕτη ἕνα συνταγματικὸν χάρτην.

Δὲν εἴνε ἀνιψήσαν τὸ νὰ γωρῆ τωμεν ἀκριβῶς τί γινόμεν ἡ Νέα Τουρκία περὶ τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅτι ἡ ἀνάστασις οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ διαφρασθῇ, τὰ συμβεβηκότα τοῦ 1909: ὁ Ἀχμέτ Ριζά βῆσι θὰ τὰ ἐπέη εἰς ἡμᾶς, ὁ εἰς θάνατον καταδόχος οὗτος, οὐδὲν ἡ φιλοπατρία συνετέλεσεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νέας Τουρκίας. Ὁ Ἀχμέτ

Ριζά, τῆ ἐπαύριον τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, δὲν ἐδίωκε νὰ βεβαίωθῃ ἡτο ὁ μόνος Τούρκος ὅστις εἶχε ἀπλόως ἐξ ἀρχῆς διὰ ἡ Θεσσαλία ἀνήκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἐδίωκε μάλιστα νὰ προκηρῆξῃ τὰς συμπαιθεῖας τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. «Σὰς βεβαίω, ἔλεγεν, διὰ καίτοι Τούρκος, καὶ Τούρκος μετὰ πάθους ἀγαπῶν τὴν πατρίδα του, διατηρῶ μεγάλην συμπάθειαν πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἐχομεν κοινὰ συμφέροντα καὶ ὁ τελευταῖος πόλεμος δὲν πρέπει νὰ μᾶς χωρίσῃ... Ἐάν ὁ Ἀβδὸλ Χαμίτ ἦτο ὁ πολιτικός, δὲν πολλοὶ θανατώμενοι, δὲν πιστεύετε διὸ ὄφειλε προπατῶς νὰ κατακτήσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων πολλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρυσθῇ ὀφελήματα ἀνευ οὐδεμιᾶς θυσίας καὶ νὰ ἀποκαρῆξῃ οὕτω τὴν δυσσερεσίαν ἐπιρροῶν τῶν Σλαβῶν, ὅφ' ἡ φυλὴ εἶνε ὁ σκληρότατος ἡμῶν ἐχθρός».

Ὁ Ἀχμέτ Ριζά ἔγραψε ἕτι περαιτέρω, πολὺ περαιτέρω, διὸ ἔλεγεν διὸ ἡ ἐνωσις τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἡμισελήνου, καίτοι φαίνεται γελῶσα, ἔχει λόγον ὑπόθεσις. Προέβλεπε μάλιστα τὰ συμβεβηκότα, ἀπὸ ἐπαρρησιαστικῆς ἀπορίας μετὰ δεκαπέντε ἐτη καὶ ὀλίγων ἐξ ὀνόματος τὸ κόμματος ὅπερ διήθυσεν, συνεπέρανεν: «Ἡ ταῦτησις τῶν συμπεφορότων πρέπει νὰ προτρέψῃ ἡμᾶς καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ὅπως συμμάχωμεν κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Ὡς πρὸς ἡμᾶς, (1) θὰ ἐπιδοξώμεν πιστῶς τὸ σχέδιον τοῦτο. Οἱ Ἑλληνας ὑπῆρξαν πάντοτε οἱ ἀριστοὶ τῶν φίλων ἡμῶν, προπατῶν ὁ ἦκη στα ἐπιζήμια. Κατ' ἐμὲ, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐν μόνον εἶδει νὰ ζητήσῃ, νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος οὐμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν».

Δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τοῦδε νὰ παραστῶμεν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀξιοσημειωμένων τούτων λόγων: ἴσως τὸ πρόσχες μέλλον θὰ ἐνώσῃ, στενῶς δύο λαοὺς, ὧν τὰ συμφέροντα εἴνε τόσον συναφῆ.

Ἄλλα συμβεβηκότα πολλὰ σημαντικώτερα διὰ τὴν Ἑλλάδα, συνέβησαν ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀκρασίαν τῆς Ὀθωμ. Ἀυτοκρατορίας. Ἀπὸ τοῦ 1896 ἡ Κρήτις διαδηλοῦ ἐπιμαχίαν τὸν διάλυρον πόθον ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαυρίου 1897, αἱ Δυνάμεις ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ πέψωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἀθήνας συλλογικὸν δικαίωμα, ἐν ἧ, ἀναγκαστικῶς πληρῶς διὰ αἰ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεπον τὴν καθορᾶν καὶ ἀλλῆν προσάρτησιν, εἰχον τὴν γνώμην ὅμως διὰ τὸ αὐτονομικὸν σύστημα τῶν ἄκρω ἐπιθυμητόν, καὶ ἐπαρουσῶσε σίνολον καταλλήλῳν μέτρον ἵνα θέσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο εἰς ἰκτέλιον. Ἐν ἔτος εἶχε οὐδὲν διαρρέουσι καὶ τὰ συμβεβηκότα ἠγέκων τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν ὅπως ἀπατήσῃσιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου νὰ ἠποσῆρῃ τὰ τουρκικὰ στρατιώματα. Τοῦτο συνέβη μετὰ Σεπτεμβρίου τοῦ 1898 δύο μῆνας ἀργότερον, ὁ πρῶτος Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος διαφῆξῃ ὅπως ἀρῶσιν εἰς Κρήτην τῆ 9)21 Σεπτεμβρίου. Τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον πρὸς ἀνελευθερίαν ἤμῃα.

Ἡ πρώτη πρῶσις τοῦ ἐπαύριον Ἄρμωστος ἦτο ὁ διορισμὸς ἐπιτροπείας ὁμοεικενεταμῆτις πρὸς οὐτιεῖν οὐδεὶν συντάγματος: τὸ δικαίωμα ἐκπολεμῆς νουμῶσιν καὶ τῆς συνομολογήσεως συνθηκῶν ἐξισοπέσει τῆς εἰς τὴν ἑθνοὶν Κρίσις ἀπολύτως αὐτονομίαν. Ὅτι ἡ κρητικὴ κυβέρνησις πρὸς ἐκλήθη διαδοχικῶς εἰς τὴν Ταχ Συμβουλίαν ἐνωσιν καὶ εἰς τὴν Διεθνή Συμβουλίαν τῶν ἐπιγραφῶν, οὐ ἤμῃα μετὰ τῶν Ἐγγυητῶν κριτῶν σχέσεις οὐλομορμῶν, καὶ ἴδρυσαν ἐν Χαλκίδι τῆς μεσομῆτις τῆς Ἐθνικῆς Τριπλίτης τῆς Ἑλλάδος πιστωτικὸν Καταστήμα ἐξασοδωμένον νὰ ἐκδῆ χρονομόμια ταῦτα εἴνε πράξις χωρὶς καὶ Κράτους, ἀ ἐνέχρυσον ἀνευ παρατηρήσεως αἰ προστάτιδες δυνάμεις.

Τουρκικῶς μεγάλου διαφῆροντος ὅφ' ἔξεν ἡ συνομολογήσῃσιν διαφωνήσεως καὶ Ἀγγουστον τοῦ 1901 μετὰ τῆς Κρητικῆς κυβερνήσεως.

Ἐν τῷ 1901—1908, αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὑπῆρξαν ἀφροῦν καὶ ἐγκάρδιαι: θὰ ἦτο μακρὸν νὰ συνομολογῶμεν τὸ περιεχόμενον λέγομεν ἀπλόως διὸ ἐκάστη διπλωματικὴ διακοινωσις καθιέρου νῆαν παραχώρησιν καὶ ἔθρυσαν ἀνὰ ἕνα τοὺς φανταστικῶς κρῖκους, οὐτιεῖν συνέδρουν ἐπὶ τὸ νέον Κράτος πρὸς τὸν αὐτοαρχῶν του.

Τὸ σημαντικώτατον τῶν διαγγελμάτων τούτων χρονολογεῖται ἀπὸ 10)23 Ἰουλίου 1906: παραδέχεται τοῦτο τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς, τὴν ὀργάνωσιν τῆς κρητικῆς πολιτοφυλακῆς, διοικουμένης παρ' Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν διαγεγραμμένων τῶν στελεχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν διεθνῶν ἀγμάτων ἡμῶν ὡς ἡ πολιτοφυλακὴ θὰ ἦτο ἰκανῶς ἠχημένη ἵνα ἐπαρῆσθῃ εἰς πᾶν ἐνδοχῆμῆν. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1906, ὁ πρῶτος Γεώργιος κατέλειπε τὴν θῆσιν ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν ἐπιμαχίαν. Τὸν αὐτὸν μῆνα αἱ δυνάμεις ἐγνώρισαν εἰς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν διὸ «ἐφεξῆς ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ ἐπαύριον ἀρμωστος τῆς Κρήτις ἦτο κενή, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος μετὰ διασκεψίν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, θὰ διώριζεν ὑποψηφίον ἰκανὸν καὶ νὰ ἐκπέσει τὴν ἐπιλογήν τῶν δυνάμεων ἐν τῇ νήσῳ καὶ θὰ ἐνομήσει ἐπισημῶς τὴν ἐκλογήν του πρὸς τὰς δυνάμεις».

Ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαῖμης: ἐξελέγη ὅπως διευθύνῃ τὴν νήσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' παρῆμεν ἐν τῇ θέσει τοῦ μέχρι Ὀκτωβρίου τοῦ 1908. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἶχε παρῆσθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν ἐκπένοσιν τῶν διεθνῶν ἀγμάτων. (1) Γὰ γεγονότα δὲ ἐξέμεν δεικνύουσι διὸ ἐν τῷ ὄρω ἐξεργήγντο ἡ νεοτουρκικὴ ἐπαναστάσις, αἱ δυνάμεις εἶχον πάντοτε ἐνωσιν ἐν τῇ εὐρωπαικῇ ἡμῶς τῆς λῆξεως τὴν παραχωρηθείσαν αὐτονομίαν εἰς τὴν Κρήτην.

Ἡ ἐλθρῶσι τῶν συμβεβηκότων τοῦ Ὀκτωβρίου ὄργε σημαντικὸν ἀντικείμενον ἐν Κρήτῃ, ἡ ἐξέγερσις ἦτο τοσῆτι ὅπως ἐκουσῶς ὁ λαὸς προσκῆρθε τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτις εἰς ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις παραφρομένη ὑπὸ πατριωτικῆς ὄρητις διώρισε ἐπιμαχίαν ἐπιτροπῆν ἐνταταλλῆσθῃ ἵνα κυβερνῇ τὴν Κρήτην ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἡ Ἐπιτροπεία αὕτη θεσπέσει, διὸ τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα θὰ ἀντικαθίστῃ ἐφεξῆς, τὸν κρητικὸν χάρτην (Statut) καὶ ἀνεπέσει τὴν κωνομικὸν ἐπὶ πάντων τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἀναίτες οἱ ἐπάλληλοι ὄμοσιν πῶσιν πρὸς τὸν βασιλεὺς ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποῦο ἀνεμῶσ το ἡ δικαιοσύνη, συμφῶσως πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς κώδικας.

Ἐκ τῶν, αἱ δυνάμεις ἀπεδέξαντο ἀνευ παρατηρήσεως τὸς σημαντικῶς ταύτας τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς προηγουμένης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπεδέξαντο ἀκόμη καὶ τὸς ἐπομένους κατηγορηματικῶς ὄρους: Ὁ Κρητικὸς λαὸς ἐπερ ποτε προσηλωμένος εἰς τοὺς ἑθνικοὺς πόθους του καὶ πεποθῶς ἐπὶ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθεροῦσός του, ἀποθάνεται τὴν μεγίστην ἐγχαμωσῆσιν πρὸς τὰς προστάτιδες δυνάμεις, εἰ ἀνέλαβον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν του. Οἱ Κρητικῆς, βεβαίω ὄντες διὸ αἱ δυνάμεις ἐν τῇ ἐγνομηνῇ ἐδοκίμῶν, θὰ συγκαταβῶσιν ὅπως ἐπισημῶσθῃ τὸ ἔργον ὅπερ ἐπεχείρησαν, ἐπαναπαύονται μετὰ πάσης ἐπιμαχίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν ἧ βεβηθῆτι διὸ ἡ ἐνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξηγορησμένη δι' ἀναριθμητῶν θυσῶν θὰ τοῖς παραχωρηθῇ.

καὶ τοῦ Δημοσίου Ὀθωμ. Χρῆσος. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο παρῆρθε πάντων τῶν δικαιωμάτων του ἐν Κρήτῃ, ἀντὶ καταβολῆς εἰς νόμισμα 1,500,000 φράγκων καὶ τοῦ μονοπωλίου τοῦ ἄλατος ἐν τῇ νήσῳ. Ἐπειτα ἐγένετο ἡ ἀναγνώρισις τῆς Κρητικῆς σημαίας καὶ ἡ τῶν ἐκδομῶν διαβατηρίων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀρμωστος. Ἐφεξῆς οὐδὲν πλέον συνέδρουν πραγματικῶς τὴν νήσον πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν.

Ἀπὸ τοῦ 1901—1908, αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὑπῆρξαν ἀφροῦν καὶ ἐγκάρδιαι: θὰ ἦτο μακρὸν νὰ συνομολογῶμεν τὸ περιεχόμενον λέγομεν ἀπλόως διὸ ἐκάστη διπλωματικὴ διακοινωσις καθιέρου νῆαν παραχώρησιν καὶ ἔθρυσαν ἀνὰ ἕνα τοὺς φανταστικῶς κρῖκους, οὐτιεῖν συνέδρουν ἐπὶ τὸ νέον Κράτος πρὸς τὸν αὐτοαρχῶν του.

Τὸ σημαντικώτατον τῶν διαγγελμάτων τούτων χρονολογεῖται ἀπὸ 10)23 Ἰουλίου 1906: παραδέχεται τοῦτο τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς, τὴν ὀργάνωσιν τῆς κρητικῆς πολιτοφυλακῆς, διοικουμένης παρ' Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν διαγεγραμμένων τῶν στελεχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν διεθνῶν ἀγμάτων ἡμῶν ὡς ἡ πολιτοφυλακὴ θὰ ἦτο ἰκανῶς ἠχημένη ἵνα ἐπαρῆσθῃ εἰς πᾶν ἐνδοχῆμῆν. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1906, ὁ πρῶτος Γεώργιος κατέλειπε τὴν θῆσιν ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν ἐπιμαχίαν. Τὸν αὐτὸν μῆνα αἱ δυνάμεις ἐγνώρισαν εἰς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν διὸ «ἐφεξῆς ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ ἐπαύριον ἀρμωστος τῆς Κρήτις ἦτο κενή, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος μετὰ διασκεψίν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, θὰ διώριζεν ὑποψηφίον ἰκανὸν καὶ νὰ ἐκπέσει τὴν ἐπιλογήν τῶν δυνάμεων ἐν τῇ νήσῳ καὶ θὰ ἐνομήσει ἐπισημῶς τὴν ἐκλογήν του πρὸς τὰς δυνάμεις».

Ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαῖμης: ἐξελέγη ὅπως διευθύνῃ τὴν νήσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' παρῆμεν ἐν τῇ θέσει τοῦ μέχρι Ὀκτωβρίου τοῦ 1908. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἶχε παρῆσθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν ἐκπένοσιν τῶν διεθνῶν ἀγμάτων. (1) Γὰ γεγονότα δὲ ἐξέμεν δεικνύουσι διὸ ἐν τῷ ὄρω ἐξεργήγντο ἡ νεοτουρκικὴ ἐπαναστάσις, αἱ δυνάμεις εἶχον πάντοτε ἐνωσιν ἐν τῇ εὐρωπαικῇ ἡμῶς τῆς λῆξεως τὴν παραχωρηθείσαν αὐτονομίαν εἰς τὴν Κρήτην.

Ἡ ἐλθρῶσι τῶν συμβεβηκότων τοῦ Ὀκτωβρίου ὄργε σημαντικὸν ἀντικείμενον ἐν Κρήτῃ, ἡ ἐξέγερσις ἦτο τοσῆτι ὅπως ἐκουσῶς ὁ λαὸς προσκῆρθε τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτις εἰς ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις παραφρομένη ὑπὸ πατριωτικῆς ὄρητις διώρισε ἐπιμαχίαν ἐπιτροπῆν ἐνταταλλῆσθῃ ἵνα κυβερνῇ τὴν Κρήτην ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἡ Ἐπιτροπεία αὕτη θεσπέσει, διὸ τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα θὰ ἀντικαθίστῃ ἐφεξῆς, τὸν κρητικὸν χάρτην (Statut) καὶ ἀνεπέσει τὴν κωνομικὸν ἐπὶ πάντων τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἀναίτες οἱ ἐπάλληλοι ὄμοσιν πῶσιν πρὸς τὸν βασιλεὺς ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποῦο ἀνεμῶσ το ἡ δικαιοσύνη, συμφῶσως πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς κώδικας.

Ἐκ τῶν, αἱ δυνάμεις ἀπεδέξαντο ἀνευ παρατηρήσεως τὸς σημαντικῶς ταύτας τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς προηγουμένης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπεδέξαντο ἀκόμη καὶ τὸς ἐπομένους κατηγορηματικῶς ὄρους: Ὁ Κρητικὸς λαὸς ἐπερ ποτε προσηλωμένος εἰς τοὺς ἑθνικοὺς πόθους του καὶ πεποθῶς ἐπὶ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθεροῦσός του, ἀποθάνεται τὴν μεγίστην ἐγχαμωσῆσιν πρὸς τὰς προστάτιδες δυνάμεις, εἰ ἀνέλαβον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν του. Οἱ Κρητικῆς, βεβαίω ὄντες διὸ αἱ δυνάμεις ἐν τῇ ἐγνομηνῇ ἐδοκίμῶν, θὰ συγκαταβῶσιν ὅπως ἐπισημῶσθῃ τὸ ἔργον ὅπερ ἐπεχείρησαν, ἐπαναπαύονται μετὰ πάσης ἐπιμαχίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν ἧ βεβηθῆτι διὸ ἡ ἐνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐξηγορησμένη δι' ἀναριθμητῶν θυσῶν θὰ τοῖς παραχωρηθῇ.

Ἐν τῷ 1901—1908, αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων ὑπῆρξαν ἀφροῦν καὶ ἐγκάρδιαι: θὰ ἦτο μακρὸν νὰ συνομολογῶμεν τὸ περιεχόμενον λέγομεν ἀπλόως διὸ ἐκάστη διπλωματικὴ διακοινωσις καθιέρου νῆαν παραχώρησιν καὶ ἔθρυσαν ἀνὰ ἕνα τοὺς φανταστικῶς κρῖκους, οὐτιεῖν συνέδρουν ἐπὶ τὸ νέον Κράτος πρὸς τὸν αὐτοαρχῶν του.

Τὸ σημαντικώτατον τῶν διαγγελμάτων τούτων χρονολογεῖται ἀπὸ 10)23 Ἰουλίου 1906: παραδέχεται τοῦτο τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς, τὴν ὀργάνωσιν τῆς κρητικῆς πολιτοφυλακῆς, διοικουμένης παρ' Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν διαγεγραμμένων τῶν στελεχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν διεθνῶν ἀγμάτων ἡμῶν ὡς ἡ πολιτοφυλακὴ θὰ ἦτο ἰκανῶς ἠχημένη ἵνα ἐπαρῆσθῃ εἰς πᾶν ἐνδοχῆμῆν. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1906, ὁ πρῶτος Γεώργιος κατέλειπε τὴν θῆσιν ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν ἐπιμαχίαν. Τὸν αὐτὸν μῆνα αἱ δυνάμεις ἐγνώρισαν εἰς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν διὸ «ἐφεξῆς ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ ἐπαύριον ἀρμωστος τῆς Κρήτις ἦτο κενή, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος μετὰ διασκεψίν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, θὰ διώριζεν ὑποψηφίον ἰκανὸν καὶ νὰ ἐκπέσει τὴν ἐπιλογήν τῶν δυνάμεων ἐν τῇ νήσῳ καὶ θὰ ἐνομήσει ἐπισημῶς τὴν ἐκλογήν του πρὸς τὰς δυνάμεις».

Ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαῖμης: ἐξελέγη ὅπως διευθύνῃ τὴν νήσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' παρῆμεν ἐν τῇ θέσει τοῦ μέχρι Ὀκτωβρίου τοῦ 1908. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἶχε παρῆσθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν ἐκπένοσιν τῶν διεθνῶν ἀγμάτων. (1) Γὰ γεγονότα δὲ ἐξέμεν δεικνύουσι διὸ ἐν τῷ ὄρω ἐξεργήγντο ἡ νεοτουρκικὴ ἐπαναστάσις, αἱ δυνάμεις εἶχον πάντοτε ἐνωσιν ἐν τῇ εὐρωπαικῇ ἡμῶς τῆς λῆξεως τὴν παραχωρηθείσαν αὐτονομίαν εἰς τὴν Κρήτην.

Ἡ ἐλθρῶσι τῶν συμβεβηκότων τοῦ Ὀκτωβρίου ὄργε σημαντικὸν ἀντικείμενον ἐν Κρήτῃ, ἡ ἐξέγερσις ἦτο τοσῆτι ὅπως ἐκουσῶς ὁ λαὸς προσκῆρθε τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτις εἰς ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις παραφρομένη ὑπὸ πατριωτικῆς ὄρητις διώρισε ἐπιμαχίαν ἐπιτροπῆν ἐνταταλλῆσθῃ ἵνα κυβερνῇ τὴν Κρήτην ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἡ Ἐπιτροπεία αὕτη θεσπέσει, διὸ τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα θὰ ἀντικαθίστῃ ἐφεξῆς, τὸν κρητικὸν χάρτην (Statut) καὶ ἀνεπέσει τὴν κωνομικὸν ἐπὶ πάντων τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἀναίτες οἱ ἐπάλληλοι ὄμοσιν πῶσιν πρὸς τὸν βασιλεὺς ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποῦο ἀνεμῶσ το ἡ δικαιοσύνη, συμφῶσως πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς κώδικας.

Ἐκ τῶν, αἱ δυνάμεις ἀπεδέξαντο ἀνευ παρατηρήσεως τὸς σημαντικῶς ταύτας τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς προηγουμένης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπεδέξαντο ἀκόμη καὶ τὸς ἐπομένους κατηγορηματικῶς ὄρους: Ὁ Κρητικὸς λαὸς ἐπερ ποτε προσηλωμένος εἰς τοὺς ἑθνικοὺς πόθους του καὶ πεποθῶς ἐπὶ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθεροῦσός του, ἀποθάνεται τὴν μεγίστην ἐγχαμωσῆσιν πρὸς τὰς προστάτιδες δυνάμεις, εἰ ἀνέλαβον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν του. Οἱ Κρητικῆς, βεβαίω ὄντες διὸ αἱ δυνάμεις ἐν τῇ ἐγνομηνῇ ἐδοκίμῶν, θὰ συγκαταβῶσ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΥΕΤΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΙ

Την νύκτα της π. Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ὁ Κυπριακὸς οὐρανὸς μετεωρίσθη εἰς τρομερὸν πεδίον πολέμου, καθ' ὃν συνεχεῖς ὁμοθυμαδὸν τοπομαχικῶν συνεκλονῶν τὰς οὐκίας καὶ τὸ ἔδαφος.

Δόμοι συνιθῶρον ἠλεκτρικῶν ἐκτεινομένων ἀπὸ ἀκρου εἰς ἀκρον τὸν ὄριοντος ἐρωτίζον τὸν μολύβδινον οὐρανὸν ὡς ἐν ἡμέρᾳ καὶ συχνοὶ ἐπέσκηπτον κερανοὶ, ὡν ἕως πολλὴ ἐγγὺς τῆς Λευκωσίας. Εἰς τούτων ἐπέσκηπτον εἰς τὴν οἰκοδομὴν μικρῶν ἐξωθῶν τοῦ προαστείου Καϊμακλή προσβαλὼν πρῶτον παρακείμενον ὄνδρον. Ἐτερος διέσπρηξε καὶ ἐθρυμμάτισεν ἕνα στυλὸν τοῦ τουρκικοῦ τηλεγράφου. Πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐπέσκηπτον εἰς πλησιοχώρους ἀεικίτους τόπους οὐδὲν εὐτυχῶς προξενήσαντες δυστύχημα.

Οἱ ὕετοι οὕτως οὖν ἐξετάθησαν καθ' ἅπαντα τὴν Νῆσον εἰς εὐεργετικώτατοι εἰς τὴν γεωργίαν. Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ῥεπῶν πρὸς νέους ὕετους.

ΑΥΣΑΝΕΣΘΕ ΚΑΙ ΠΑΘΗΡΕΣΘΕ

Ἀπὸ εἰς τὴν πρώτην ἐντολήν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους καὶ τοῦτο παρήγγειλεν ὁ ἔνδοξος τῶν Ἑλλήνων Βασιλεὺς καὶ δαρμογένης Στρατηλάτης ὑποσχόμενος οὕτως καὶ αὐτὸς προτίθειαι νῆ πληθύνῃ τῶν ἔνδοξων Βασιλέων Οὐκίον του δια πολλῶν νέων βλαστῶν.

Οἱ ἐγγὺς καὶ μακρὰν διάγοντες Ἕλληνας πιστοὶ χριστιανοὶ καὶ ἐπιεικεῖς ὑπήκοοι του συμμορφώθητε πρὸς τὸ ὑψηλὸν παρὰ γένημα καὶ παράδειγμα Του, καὶ πληθύνῃ γάμον τελευτῆ παρὰ πάση κοινότην Ἑλληνικήν.

Ἡ Ἑλληνική φυλὴ δικαίως ἀποδέλει μὴ αἰσιοδοξίας πρὸς τὸ μέλλον καὶ ἡ Ἑλληνική νεότης μετὰ θάρρους πηγνέει νέους οἴκους ἀναλαυθάνοντα τὰ οἰκονομικὰ βάρη δι' ὃν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐνοσταίει καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἀνάστην ὅλης τῆς προγονικῆς κληρονομίας του.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ

Ὁ Γυμν. Σύλλογος Ὀλύμπια ἐν Λεμεσῷ προκηρύττει ἀγῶνας ἀθλητικῶς διὰ τὴν 11ην, 12ην καὶ 13ην Ἀπριλίου 1914 καὶ προσκαλεῖ εἰς τὸν Νῆσον.

Ἐπὶ τρία ἤδη ἔτη ὁ Παγκύπριος Ἄγῶν ἀγροῦσι, διὲν ἀπερρόρησαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὁ ἔνδοξοι πολεμικοὶ ἀγῶνες ἀνά τὴν ἡπειρὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὸν Αἰγαίου πέλαγος.

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους διενεργήσαν πρὸς στήλην καὶ ἀπερρίστησαν ἐν βίᾳ οἱ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἄγῶνων Ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις πρὸς τελευτῶν τούτων κατὰ τὸ ἐνεστώσῃ ἔτος, ἀλλὰ ταχέως ἀνεκάλεσαν τὴν ἀπέτασιν ταύτην, διὲν κατεῖλον οὕτως τὸ ἔθνος μετὰ δύο ἐπὶ δύο ἔτος ἀλλ' αἰματηρῶς πολέμου ἐν δὴ κατῴρθον νὰ τελεσθῇ καὶ ἀγῶνας διεξήθη ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς ἀρμοζούσης μεγαλοπρέπειας καὶ λαμπρότητος.

Οἱ Παγκύπριοι Ἄγῶνες παρ' ἡμῖν ἀποτελοῦσι σπουδαίαν πανήγυριν Ἑλληνικὴν καὶ ἀρξίζουσαν ἐπὶ μὴν τριεταίᾳ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν αὐτῶν νὰ διεσχεθῶσι μετ' ἑξαιρετικῆς εἰς τὸν ἔπρον λαμπρότητος διὰ μακρὰς καὶ συνεινῶν παρασκευῆς, καὶ πρὸς τούτους ἀγῶνας διὲν παρελθὲν ὁ ἀπαυσιμῶδες χρόνος, εἰς ὃ καὶ παρὰ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου τῆς Ν. ἡσπερ ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη περὶ ἀναβολῆς τούτων εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος, τὴν τάξιν ἐχούσης πρὸς τούτῃ τῆς γειτοῦς Λάρνακος. Ἐγκαιρὸς δὲ πρέπει νὰ γίνῃ συνεννόησις ὡς νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἔλευσις Παγκυπρίων ἀγῶνων εἰς τὴν Λάρνακην εἰς τὴν Λευκωσίαν εἰς καὶ ἐν Λεμεσῷ, ὅπως

ἡ ἐπανάστασις τούτων σημειωθῇ μεγαλοπρεπῶς καὶ λαμπρὰ καὶ ἀξίως τῆς νέας ἐνδόξου ἑθνικῆς περιόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Κακούργοδικεῖον ἀπὸ τῆς προπαραλήθουσας Τετάρτης μέχρι χθρῆς, ἐπὶ ὅτῳ δολοφόνου ἡμέρας ἀπησχόλησεν ἡ ἐπιφάνῃ ἐν Λεκατάμειρ τοῦ Μιχαήλ Ἀντωνίου κατηγοροῦ κατὰ τὸν Κυριακὸν Δημήτριον καὶ Νικόλα Λευτέρη.

Προσέλθον μάρτυρες τῆς κατηγορίας 15 καὶ ἕτεροι τῶσι τῆς ὑπερασπίσεως. Περαιτωθείσης τῆς διαδικασίας χθρῆς π. μ. ἤρξατο μ. μ. ἡ ἀγρεύσει τῆς ὑπερασπίσεως.

ΟΜΙΛΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Οἱ Κύπριοι προσκυνητὰ ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλειότεραν μοῖραν τῶν ἐξ ἅπαντων τοῦ ὀρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ προσερχομένων εἰς προσκύνῃν τοῦ Παναγ. Τάφου καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν τῆς Θεοβαδίστου γῆς.

Παρὰ τὴν πρόνοιαν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος οἱ ἐκ τῶν χωρίων μάλιστα προσκυνητὰ γίνονται θύματα πολλῶν ἀνθρώπων αὐτοκροκώδων, ὡν βρῆται ἡ γείτων Συρία, καὶ παρὰ τὰς χρηματικὰς ἀραιμάσεις ἀς ὑπομένουσιν, ἐγκαταλείπονται πολλὰς ἀνευ οὐδενὸς ὄνησος καὶ ἐκτίθενται εἰς δυσχερεῖα πολλὰς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἱερῶν καὶ εὐσεβῶν πόθων.

Διὰ τὰυτὰ ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἐτῶν ὁ κ. Θ. Ἀπέγνητος ἐκ Λάρνακος ἐφρόντισεν ὅπως συγκροτῆ κατ' ἑῶς ἑμίλον προσκυνητῶν, ἵνα ἐξασφαλίζῃ εἰς αὐτοὺς ἀντὶ μικροῦ τίμηματος ἀνεὶ καὶ ἀσφαλῆ τὸν πλοῦν, ἀπερὶσπαστον δὲ καὶ ἀνεὶ ἀνεύχων τὸ προσκύνημα εἰς τὰ διάφορα ἱερὰ προσκύνηματα.

Προτρέπονται οἱ προτιθέμενοι νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Ἱεροσόλυμα ἵνα ἀποταμῶσιν πρὸς τὸν κ. Θ. Ἀπέγνητον εἰς Λάρνακα ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως εἰσιτήρια ἐπὶ τμηματικῶν μετρητῶν.

Τὲ ἀπέπλοισιν δὲ εἶνε ἐν ἐκ τῶν καλλιτέρων τῶν πλεόντων τῶν Μεσογείων, καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἴσιν ἐκαλυμμένην. Τὸ ἀπέπλοισιν θὰ προσεγγίσῃ εἰς Λάρνακα τὴν Πέμπτην 6 Μαρτίου καθ' ἡμέρας 1914.

Οἱ προσκυνητὰ ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν ἐπὶ τοῦ διορισθέντος προσώπων θὰ ἐπισκεφθῶσιν διάφορα Προσκύνηματα. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται ἐν Λάρνακῃ ἐν τῷ Πρακτορείῳ τῆς Ἐταιρείας Ἀδ-ῶν καὶ παρὰ τῶν κ. Θ. Ἀπέγνητος. Ἐν Λεμεσῷ ὁμοίως παρὰ τῶν αὐτῶν Πρακτορείων.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῆ π. Κυριακῇ γυλογγήσαν οἱ γάμοι τοῦ δραστικῶ καὶ προσεχτικῶ κατὰ τῆς Ἐταιρείας Σπυριδιανῶν κ. Σοφ. Μ. Μουσοῦ καὶ τῆς νεαρῆς καὶ συμπαθοῦς ἀσοῦν τῆς Λουκίας τῆς Πρ. ὡς ὡς, ὑπὸ τὰς εὐχὰς πομπῆθεν συνηθῶν καὶ φίλων. Εἰς τῶν εὐχαιρῶν ἀκαίμων ἀσπόμεν ἄσαν εὐταίαν καὶ ἀβρότητα ἐν τῇ νεοκαστῆ-κίτιν ἑταίρῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ γυλογγήσαν οἱ γάμοι τοῦ καλλιτέρου νέου κ. Λατάρου Δ. Παπαδόπουλου καὶ τῆς συμπαθοῦς καὶ συμ-ῆς ἀσοῦν τῆς Ἐλένης τῆς Γ. Ἐρωτῆ, οἱ εὐχαιρῶν δὲ βέλτεται.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῆς γυλογγήσαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλιτέρου νέου κ. Ματθαίου Μ. Μουσοῦ καὶ τῆς περιχαλῶς ἀσοῦν τῆς Ἐλένης τῆς Κ. Παπαδοπούλου.

Οἱ μνηστῆρες δύνανται θὰ διαβῶσιν τὰς ἀναγκαῖα ἀποκρίσεις ἐπὶ τῇ πατρικῇ οἰκῇ τῆς νύμφης ἐναντὶ τοῦ ἱ. ναοῦ Ὑπεραγίας τῆς Ἐπιφανείας.

ΘΑΝΑΤΟΙ. Ἐν τῇ προσημῇ τοῦ Γ. Μ. Εὐφροσύνου ἡ ἄσπαστος ἀπέλασε χθρῆς ὄντων πλείων καὶ σπουδαίων συντελειῶν τῆς προέξουσας αὐτῆς παρελθόντος μετὰ γῆλον καὶ προσημῆς αὐτῶν εἰς τὴν ὑπερβολὴν καὶ παραγωγήν πάσης κοινωνικῆς ἀνάγκης Ἐπὶ αὐτῆς ἀτυχῶς τυχάνουσι παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν κοινῶν ἐμπράκτων καὶ μετ' ἐθελουσίας μεμενῶντες καὶ ἐργαζόμενοι, καὶ δικαίως ὀφείλουσι ἡ ἀπώλετα τοῦτον ἄνδρα.

Τῆ μεταστέντι ἐσχεμέθα τὴν αἰωνίαν μακαρίτητα καὶ τῆ ἀποφάνησιν οἴκου γενεῆς τοῦ τῆν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ βοήθειαν.

ΔΙΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ. Διέφυγον ἐκ τοῦ κλοβῶν αὐτῶν τῆς Λέξης ἡ Ἀφάνια καὶ χθρῆς ἀπέπτησαν.

Οἱ σπυριδιανῶν τυχῶν ταῦτα παρακαλεῖται νὰ ἀποστῶν εἰς τὸν καιρὸν τῶν κ. Τη. Π. Σπυριδιανῶν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ. Νοσοκόμης πέπερμένον νῆ, εἰτε μετ' ἑῶν ἕως μίθῃ τῆν συνήθη ἔργασίαν εἰς Κλινικὴν. Πληροφροῦται παρὰ τῆν ἱατρῶν κ. Μουλλερ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Ἄπαντες οἱ Ἑλληνικοὶ Οἰκοὶ βασιλείου καὶ ἔχουσιν τὸ ἔνδοξον Βασιλικὸν ἑῶνος εἰς τὴν τιμητικώτερον θέσιν ἐν αὐτοῖς ὡς καύχημα καὶ ἀγαθὸν ἔθνος.

Ἄλλ' εἰς τὰς Ἑλληνικὰς σχολὰς ἐπιβάλλεται τοῦτο ὡς ἐπιτακτικὸν καὶ θύρον ἔθνος.

Ὁ κοθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς καὶ δοκιμώτατος Φωτογράφος κ. Χαρ. Νικολαΐτης παρασκευάζει φωτογραφικὰ ἀντίτυπα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικῶ ζεύγους πιστότητα, ἀνα τιμῶν ταῖς ἐπιφανείων καὶ εἰς διήμερον 20 διακίτων.

ΕΞ ΑΙΓΙΑΛΟΥΣΗΣ

Κύριε Συντάκτη, Ἄν προτίθειαι νὰ διαφημῶν τὸν ἐξοικ. Ἐπίστην τῆς Γεωργίας κ. Γ. Φοῦρης, διὲν οὐδενὸς διαφημισμοῦ ἔχει ἀνάγκη, ἀλλὰ ἐπιμελῶς τὴν βαθεῖαν ἐργασίαν ἡμῶν καὶ τὴν πληρῆ ἐκτίμησιν τῶν συγγραμμάτων μου διὰ τὰς μεγάλας καὶ μετὰ διαφόρου γῆλον ὑπερπείρας τῶν εἰς τὴν πρόβον τῶν γεωργικῶν ταξῶν.

Ἐπεκεκῆθη τὴν κωμῶπολιν μας ὁ κ. Φοῦρης καὶ συγκαλέσας τοὺς γεωργοὺς πάντας εἰς συνέλευσιν. Ὁμιλῶν πρὸς αὐτοὺς περὶ ἐπιμελῶν γεωργικῶν θεμάτων, καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀναβίωσης τῆς καλλιέργειας τοῦ κηπεύου ἐν Κόπῳ, ἧς θὰ ἐπαρῆται καὶ θὰ ἐνοσῆται πρὸς τὸν Γεωργ. Τμήμαθ' ἐν τῷ Μουσειῶν καὶ ἄλλοι ἐντῶνι πρόκριντοι ἀναβίωσαν τὴν ἐθῶν ἕως καταπολεμῶσι πᾶσαν κατὰ τῶν κηπεύων. Πρὸς τούτῳ τῷ Γεωργ. Τμήμαθ' ἦτο πρόβρον καὶ χρηρηγησὶ σπῆρον καὶ νὰ ἀναβῶν τὰς ὑπερπείρας εἰδικῶν καλλιερῶν τοῦ κηπεύων.

Μετὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν συνουσίᾳ πολλῶν χωρικῶν μετῆρῃ εἰς τὸν κηπεύων τῆς Σχολῆς μας καὶ ἐκεῖ ἐβλάστη τοῦ μαθητῶν τῶν ἀκμαίων τῶν πρῶτων καὶ καλλιεργῶν τῆς κηπεύων καὶ ἄλλων κηπεύων, ἀθήγηται δὲ τούτους εἰς τινὰς κηπεύων καὶ ἰδίᾳ τὴν ἕμσον ἐδηγίαν τοῦ ἐκαλλιερῶν τινος αὐτῶν, δὲ αὐνο, δύναν αὐτῶν Ἰταλῶν κηπεύων εἰς τῆς ἐπιφανείας τῶν κηπεύων. Καίτοι ἐν τῇ περιόρῃ τῆς Ἑκκλησίας οἱ αὐτοὶ μαθητὰ ἐκαλλιερῶν καὶ ἐκλάδων τὰς κηπεύων ἐν αὐτῇ, εἰς τῆς δὲ κ. Φοῦρης τὴν χρηρηγησὶ τῆς καλλιερῶν καὶ κηπεύων τῶν κηπεύων.

Ὅπου τὰ πράγματα βῶσι τῶσιν τοῦσιν, πᾶς ἐπιανοὺς παρῆται. Πολλὰ καὶ μεγάλα ἀνάγκη τῆς Γεωργίας καὶ τῆς ἀριστικῆς παραγωγῆς καθ' ὅσον δὲ ἀπερπῶσιν. Ἐν ἡ Κηπεύων, ἐν τῇ μισοδότῃ ἀνθρώπων ἀργῶν καὶ οὐδὲν γὰρ γίνουσι ἕως τῆς ἀναβίωσης, πρὸς Θεοῦ, τὴν γεωργίαν τῆς γῆσος παραβῶν δὲ τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν τῶν γεωργίας μῆτα πᾶν τῶν πονούντων τῶν τῶσιν τούτων ὅς ὀφείλουσι ἀβροῦν.

Ἄς ἑλπίσωμεν ἕως εἰς ὁ Θεοῦ τῆς Ἑλληνισμοῦ θὰ ἀκαλλῆξ ἵαν προσεχῶς καὶ τὴν ἡσπερ-ἡμῶν ἀπὸ τῶν προτιθέων τῶν Ἑλλοῦδ' Ἄσπας καὶ τῶν ἄλλων του.

ΒΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ δύναμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον τοὺς συγχαρῆνας ἡμᾶς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων μας ἐκφορῶμεν ἀπὸ τῶν στήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Φύλακος πρὸς ἅπαντας τὰς ἀπειρούς ἡμῶν εὐχαριστίας.

Διατελοῦμεν μετ' ἐκτιμήσεως Ὁ ΚΟΣ ΚΑΙ Η Κ' ΕΛΕΥΘ. ΙΑΚΩΒΟΥ διὰ Λεμεσῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ἘΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΟΥ,

Προσκαλοῦνται τὰ ἀξίωτ. μέλη τοῦ κ. ἡμῶν Ἀναγνωστηρίου

ἘΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΑΟΥ

Εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῆ προσεχῆ Κυριακῇ ὄρα 2 μ. μ. ἵνα ἀρραστῶσιν τῆς γεννησόμενης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐπιστάσις λογεδοσίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14 Φεβρ. 1914. (Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΙΔΟΦΟΡΟΥ

ΠΑΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΟΡΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΣ Ο ΤΡΟΓΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ Τῆ προσεχῆ ἑβδομαδίε.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΦΘΑΣΕ καὶ πάλιν μεγάλη ποσότης Ἀγγλικῶν σιδηρῶν ὀκῶν πρῶτης ποιότητος καὶ ἀνοχῆς διαφόρων μεγεθῶν, εἰς τὸ γνωστῶν ἐν Λευκωσίᾳ κατάστημα

Χ. Μ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Τιμαὶ πολὺ χαμηλά.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΩΝ

Ὁ ἐν Λεμεσῷ γνωριμώτατος μηχανουργὸς κ. Ζηνοῦν Σκουραγιάννης προμηθεύει καὶ ἐγκαθίστη ἀλεξικεραυνοὺς νεωστῶν συστημάτων ἐξασφαλίζόντων πᾶσαν οἰκοδομήν ἀπὸ τῶν κινδύνων κεραυνῶν, οἱ σὺν ἐπισημῆσιν παρ' ἡμῖν, ἕνεκα τοῦ συχνοῦ ἠλεκτρικοῦ φορτισμοῦ τῆς μεσημβρινῆς ἀτμοσφαιρῆς τῆς γῆσος.

Ὁ κ. Σκουραγιάννης συνιστᾷ θερμῶς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Σκουραγιάννου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριε, Ἀναβῶμεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γῶσιν ὁμῶν, εἰ ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν ὑπὸ τὴν Ἐμπορικὴν Ἐπισημῆσιν

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΖΙΡΟΣ, πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν γνωστῶν ἀνὰ τὸ Παγκύπριον ἡμετέρων ἀρτοποιῶν, ἀρτοποιεῖων, ἀλευροποιεῖων, ἀλευροπωλείων, καὶ μακαρονοποιεῖων ἀλεξικολούθησιν τὰς ἐργασίας τῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον ἐπισημῆσιν ὡς καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀνομασθῶν, διαρισθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος διὰ Διατάγματος 1914 τῆς κ. Βασιλικῆς Κ. Μακρυγιάννη χήρας καὶ μακαρίτου Κ. Μακρυγιάννη διαχειριστῆρος τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ καταλαβούσης ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τὴν θέσιν τοῦ μακαρίτου συζύγου τῆς Κ. Μακρυγιάννη.

Ἐκαστὸν τῶν κάτωθι ὑπονομιζομένων συνταξίων θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐταιρείας νὰ υπογράψῃ ποιούμενος χρῆσιν τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπισημῆσιν τῆς Ἐταιρείας.

Ἐδελπιστοῦντες εἰς τὰ λάβητε ὁποσδήποτε τῆν παροῦσαν ἐγκυκλίον μετὰ τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν ἡμῶν καὶ θὰ ἐξακολουθήτε περιβάλλοντες τὴν ἔταιρειαν ἡμῶν μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης.

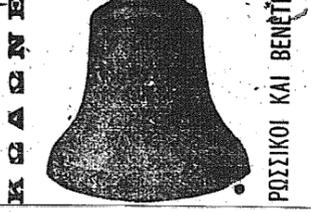
Ἐν Λάρνακῃ τῇ 10) 23 Φεβρουαρίου 1914

Διατελοῦμεν μετ' ὑπολήψεως Βασίλει ἡ Κ. Μακρυγιάννη Ἀδελφῆς Μακρυγιάννης Σκουραγιάννης Τζιρῶς Ἰωάννης Τζιρῶς.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ ἡμετέρον Κατάστημα ἐντὸς μικροῦ χρόνου ἠδυνήθη νὰ προμηθεύσῃ περὶ τοῦ 20 κἀόνας Ἐκκλησιαστικῶν διαφόρων μεγεθῶν καὶ εἰς διαφόρους κοινότητας ἐν Κύπρῳ.

- 1) Εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγ. Παντελεήμονος.
2) Εἰς τὰς κοινότητας Κύρην καὶ Βουνοῦ τῆς Ἐπαρ. Κηφισίας.
3) Εἰς Γουδί Πάρου.
4) Εἰς Ὀδοῦ καὶ Ψευδομαρτύρου Λάρνακος.
5) Εἰς Μηλιῶν Ἀμμοχώστου.
6) Εἰς Κυρῶν καὶ Ἀννάγειαν Λευκωσίας.

Οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι κῶδωνες εἰς γ. ἡμετέροισιν ὡς δείγματα διὰ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ προμηθευθῶσι κῶδωνες ἐκκλησιαστικῶν κομῆδος στερεοῦς καὶ ἀφύρτουχους.

ἈΓΟΡΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΟΛΩΝΩΝ Ἀγοράζομεν κῶδωνες παλαιῶν ἡ διαφορῶν ὡς ὕλικα πρὸς 12 γρ. τὴν ὀν.

ΠΟΛΥΕΛΛΟΙ

Τὸ Κατάστημα μας προμηθεύει Πολυελλοῦς ἀπὸ γάλλων καὶ τῆς Βουλγαρίας.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ

Εἰς τὴν διάφορον κοινότητα τῶν εἰδῶν τούτων προτίθειαι αἱ εὐκολαί αἰσ παρῶμεν περὶ τὴν πληρωμὴν ὡς νὰ προμηθεύσῃ ὅλων τῶν ἡμετέρων κατὰστημα.

Ἐν Λευκωσίᾳ. Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΗΣ

νέα διὰ τοὺς ἀγροῦς ἡμῶν πρόσδοσι, ἧς θὰ ἐνδραστήριον αὐτοῦς εἰ μὴ ὄντων εἰς τὴν ταχέαν καὶ εὐρείαν ἐπέκτασιν τῆς καλλιέργειας τῆς ἐλάτας. Ἡ ἐθνικότης τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐνδιαφέρει βεβαίως τὴν ἡμετέραν νῆσον, ἀπὸ καὶ τὰ κραταιώτατα σήμερον ἔθνη περὶ πλεονασμὸν ποιοῦνται ὅπως πᾶσα βιομηχανία διεξάγῃται ὑπὸ ὁμοειδῶν, καὶ οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Ρήγα, λατῖνοι ὄντες τὸ δόγμα, τυγχάνουσιν Ἕλληνας τὴν ἐθνικότητα, ἣν ὁ μακαρίτης πατήρ αὐτῶν διετήρησεν ἐν Συρίᾳ ἐμπορευόμενος καὶ ὑπομείνας πᾶσας τὰς ἀνδραγαθίας ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων τουρκικῶν ἀρχῶν, καὶ ο

